

Fiskimenn.

Undirritaða stjórn Suðuroyar Fiskimannafelags ger hervið øllum fiskimonnum kunnugt, at tað er skeið, tá ið sagt verður, at vit vilja forða limum av F. F. at fara við Suðuroyarskipum. Ein og hvør fiskimaður, hvaðani ið hann nú er, kann óampaður fara við Suðuroyarskipum ímóti at rinda 6 kr. í limagjald til Suðuroyar Fiskimannafelag. Og halda við tað vera sjálvandi, at um Suðuroyingur fiskar við norðan-skipi, at hann rindar limagjald til F. F.

Tað er borið okkum ímóti, at vit vilja split og klúgva fiskimenn í teirra arbeiðsmegi móti betri korum. Hetta er ikki rætt. Vit vilja ikki split, og vit vilja óngalunda klúgva arbeiðsmegi og framtaksevnið Føroya fiskimanna. Tvørturímóti! Okkara hugsan og vilji er at gera tað møgulegt fyri fiskimenn ígjøgnum felagsskap at starvast við mál, ið F. F. higartil, so sum tað nú er stjórnad, hevur skotið frá sær, hóast tað júst hava verið livsmálini hjá fiskimonnum. Kontraktin kann rimiligt ikki væntast stórt óðrvisi, ikki rætt nú ið hvuussu er. Har er ikki stórt at gera. Men annað má gerast, tí Føroya fiskimanna kor eru í dag tann beri undirgangur. Tað, ið okkum kemst fyrri at vera tað mest neyðturvandi takkið, er, at Føroya fiskimenn taka skeiðina so í sína hond, at tað verða

teir, ið draga fiskin,
teir, ið turka fiskin,
teir, ið selja fiskin,
teir, ið verða reiðari, eigari og forvaltari av fiskivinnuni í Føroyum.

Vit vilja sum sagt ikki split. Vit hava boðið F. F. bróðurligt og solidarískt samarbeiði, so at F. F. og S. F. óngatið mega koma í drátt hvørt móti øðrum, men alltið draga eina línu yvir fyrri útgæðarmonnum og øðrum, sum náttúrliga vilja halda ímóti fiskimonnum í teirra kontraktliga krøvum. Og um F. F. vil ganga framtaks- og frígirngarleiðir og koma sær burtur úr naggatóðnini um kontraktina, eru vit alltið til reiðar við bróðurhondini eisini her at draga eina línu.

Men burtur úr naggatóðnini vilja vit. Heldur kunna vit ikki vera í einum felagsskapi, har ið 300 vinna 1800.

Vit vilja eitt samarbeiði við F. F. og ongan skilnað ella klúgving av kráftini í stóðuni yvir fyrri reiðarum og øðrum, sum higartil hevur verið telvað við. Tað liggur so státt í hondum F. F.s, um stríð skal verða.

Vit vilja umganga bróðurkríggj. Vit biðja F. F. um at vilja tað sama. Og vit biðja Føroyingar, Føroya fiskimenn, skilja, at vit krevja fríar ræsur og handlikraft viðvíkjandi at núa frammanfyri uppskotnu livsmálum.

Stjórn
Suðuroyar Fiskimannafelags.

Oljuklæðifernis og seyðavask

fæst hjá **D. J. Enni.**

ÚR SUÐUROY

Minder ved Aarskiftet 1934-35.

*Vær velkommen det nye Aar,
med dig vi haaber paa bedre Kaar.
Økonomisk var det gamle skidt,
for Fattigmand tjente alt for lidt.*

*Paa Fugleffjord Købmand Petersen bór
Fortjenesten han siger er meget stor.
Saa for Kapitalen er det en anden Sag,
den tjente godt selv den sidste Dag.*

*En større Løgn er vel aldrig sagt,
end Aaret Rigdom alle har bragt.
Nei, den Piller er vist altfor besk
for Fisker at sluge ved den tomme Disk.*

*Hr. Samuelson, den Sambandsmand
som Folketingsmand han hævde sig kan.
I „Dansk Arbejdets Blad“ han fylder op
men Kød til Fattigmand han siger stop.*

*Op Patursson falder i samme Kor:
„Paa Færøerne mangler de ikke Spor.
Min Lade er fyldt med Kød og Hø
og Kalvene bræger hø, hø, hø!“*

*Og Fattigmand klarer sig paa trods
Underskud; han faar paa Klods
— og skidt, de skrider nok de fem
Maanedes i et Fattigmandshjem.“*

*Saa taler han den Bondeson,
paa et Jarledømme han haaber i Løn.
Med Højfinancen han forene sig maa,
saa Fattigmand ingen Jord skal faa.*

*Og Løgn maa bruges som aldrig før
— det skader vel ikke, hvad man gør.
Hensigten helliger som bekendt,
selv om Proletaren forgaar omtrent.*

*Politisk gaar d'Herrer paa Rov
— paa Tveraa der hersker alt andet end Sjov —
J. Mortensen forlanger Arbejder-Kredit,
fra Beddingen er hver Arbejder smidt.*

*Det en noget usædvanlig Rente var,
men en Arbejder sjælden Renten ta'r.
Naar nogen den høje tærske vil,
saa skal han jo vende den venstre til.*

*Og skal han Sejl til Skibene sy
det gøres skal gratis uden at kny.
Til Nød han kan et Rugbrød faa,
men saa ikke mukke mod Herren han maa.*

*Men den fattige kender d'Herrer nok,
den Tid er forbi, da han faar Chok.
Det hjælper d'Herrer ikke Spor
at slaa i Bordet med store Ord.*

*Thi nu dages det Brødre, det lysner i Øst
for Frihed og Ret — og der gaar en Røst:
Mod nu frem med Kræfterne spændt,
saa Sejren er vor — og Bladet er vendt.*

O. M. Schultz.

Glem ikke Fiskerne!

»Føroyatiðindi« har Nr. 4 i skinnu ígennem, at den nu alt en Artikel under Overskriften: »Glem ikke Fiskerne«, ladet

for, og dermed Ansaret for en mulig Hindring af Foraarsfiske-riet for 1000 Mennesker. Naar Bladet har paataget sig at bringe denne usandfærdige Beretning til Torvs, saa kan man ikke andet end tænke, at det er gjort med den smudsige Bagtanke, at her muligvis var en »taknemlig Gerning« at udføre. Hvis der kunde laves Splittelse mellem Fiskerne og Arbejderne, ja saa var det halve Slag vundet. Men »Føroyatiðindi« skal ikke være saa sikker paa, at det ikke selv kommer til at stifte nøjere Bekendskab med den Grav, der var tiltenkt andre. Hvem der havde Ansaret for denne meningsløse og skandaløse Konflikt — som jo er til den største økonomiske Skade for hele Samfundet — er ingen i Tvivl om. Naar Bladet paatager sig Ansaret som Dommer i en Sag som denne, kunde Læserne have Ret til at forvente, at selve Sagens Kærne blev belyst objektivt fra begge Sider. Men det kan ikke falde »Føroyatiðindi« ind, hvilket har sine gode Grunde; thi den ene Side taler jo desværre — — — ikke Dagens Lys. »Føroyatiðindi« og dens Haandlangere haaber ikke at se Arbejdernes moralske Ret og Krav blive fremhævet ved, at der tales den fulde Sandhed.

Sandheden var jo den, at »A/S Færøernes Ophalingsbeddinge« har en Funktionær, kaldet Beddingsmester — Gud hjælpe os for en Mester, der ikke en Gang har Forstand paa at ordne en Aløbning — denne »Mester« havde som bekendt den Formening, at han kunde tillade sig at titulere Arbejderne med de værste Sprogblomster. Hvem kan have Agtelse for saadan et Stykke Mandfolk, der tillader sig denne Slags yndige Udtryk overfor Arbejdsfolk, der bevislig i praktisk Arbejde er meget dygtigere end vedkommende Herre selv. Hvordan kan man vente, at Arbejderne ikke forlanger denne Mand sat til Vægs, forinden de fortsætter Arbejdet. Vi er Gud ske Lov endnu ikke under Nazismens daskiske Terror. Fiskerne kan ene og alene takke denne Herre og hans Ligemænd for eventuelt Tab, der er forvoldt af Konflikten.

Kammerater!

Fiskere og Arbejdere, lyt ikke efter Kapitalens og dens Haandlangeres falske Roster. Thi de vil kun Splittelse af Arbejderklassen.

Hvem glemmer Fiskerne?

Hvem glemmer Enkerne?

Hvem glemmer de forældreløse Børn?

Hvem glemmer de udslidte Gamle?

Mand som Kvinde, hold sammen, thi det er kun en Vej fremad til bedre Kaar for vore Børn og den kommende Slægt, og denne gaar igennem Sandheden til Retfærdighed for alle i Samfundet.

Se, Kapitalens Herrer mener sig at have Raad til at tage paa sin Samvittighed, at Fiskeriet og dermed Samfundet skal blive ødelagt for en S-Fogeds Skyld.

Kan Samfundet, kan vi Arbejdere og Fiskere, Flertallet, forsvare at prisgive os til saadanne Herrer Forgødtbefindende?

Vi maa svare nej — og vise vor Styrke.

Vi har set og ser, hvem der glemmer Fiskerne saa vel som Arbejderne.

O. M. Schultz.

Til Eftertanke.

Um viðurskiftini á Tvoroyri og í Vági skivar ein huldumaður, ið nevnið seg »Y«, í »Føroyatiðindi« nr. 2 í ár.

Hann ynskir, at Vágbingar framvegis mega durva, fyrri at viðurskiftini í Vági ikki skula verða eins og á Tvoroyri.

Nú er tað so, at eg hvorki eri Vágbingur ella Tvoroyrarmaður, so eg kann tala sum fulltútt uttanvaltaður, og eg vil tessvegna lova mær at siga nokur orð við harra »Y«.

Tað er rætt, at munurin er stórir millum Vág og Tvoroyri.

Í Vági tykist alt at ganga í friði og semju, meðan á Tvoroyri er beint tvørturímóti. Hvi? — hvar er orsakin? Hyggja vit at teim streikum, sum beint nú eru á Tvoroyri, so siggja vit fyrri tað fyrsta, at ein 26 ára gamal bedingsmeistari hageiðir gamlar menn eins og skúldreingir, enn tá menn sum smíðaðu á bedingini langt áðrenn meistarin varð føddur. Hvennu er vorðið í Vági? Jú, har er friður, og arbeiðið á bedingini verður skjótt og væl gjort. Bedingsmeistarin í Vági er ein eldri lagaligur og hampuligur maður, harra Niels Nolsøe av Tvoroyri. Hann hevur ikki verið niðri og lært eins og meistarin á Tvoroyri; men eg tori at siga, at skipini verða eins væl gjord í Vági sum nakra aðra staðni.

Tá Niels Nolsøe arbeiðdi á Tvoroyri, arbeiðdu Tvoroyrarmenn saman við honum, og teir arbeiða enn. Tað er logið, at slíkir menn ikki duga silt arbeiði. Teir eru menn á bedingini á Tvoroyri, sum hava arbeiðt í 15 ár saman við hr. Niels Nolsøe og 20 ár aftaná, at hr. Nolsøe gjordist meistari í Vági. Tað er logið, at slíkir menn ikki skulu kunna vera meistara — ja, enn tá sigur tann 26 ára gamli bedingsmeistarin, at teir, at hesir menninir duga ikki at arbeiða. Her haldi eg, at øll menniskju við fimm sansum kunna skilja, at órættur verður gjordur móti arbeiðarunum á bedingini á Tvoroyri. Og skulu arbeiðsmenn finna seg í at verða órættaðir? Ella hvat skulu teir